

3. Articolele 62 și 63 din Directiva 2006/112 au efect direct?

Recurs introdus la 24 ianuarie 2012 de Idromacchine Srl și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 8 noiembrie 2011 în cauza T-88/09, Idromacchine Srl și alții/Comisia

(Cauza C-34/12 P)

(2012/C 89/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurenți: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (reprezențanți: W. Viscardini și G. Donà, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

— Anularea în parte a Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 8 noiembrie 2011, pronunțată în cauza T-88/09, în măsura în care prin aceasta:

nu s-a recunoscut un prejudiciu material suferit de Idromacchine;

s-a recunoscut Idromacchine un prejudiciu moral derizoriu;

nu s-a recunoscut un prejudiciu moral suferit de domnii Capuzzo;

admiterea aferentă a concluziilor prezentate de recurenți în primă instanță.

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenții invocă următoarele erori de drept săvârșite de Tribunal:

I. Eroare vădită, care rezultă din actele de procedură, prin faptul că a reținut că stabilirea caracterului greșit al faptelor prejudiciabile atribuite Idromacchine nu face obiectul acțiunii;

II. Motivare insuficientă și, în consecință, greșită privind respingerea criticilor referitoare la încălcarea obligației de diligență și a dreptului la apărare;

III. Denaturare vădită, care rezultă din actele de procedură, a situației de fapt și a probelor în ceea ce privește prejudiciul material — Încălcarea normelor aplicabile sarcinii probei — Erori de motivare;

IV. Încălcarea obligației de motivare, a principiilor proporționalității și nediscriminării și denegare de dreptate în ceea ce privește criteriile de cuantificare a prejudiciului moral recunoscut că a fost suferit de Idromacchine;

V. Încălcarea principiului nediscriminării, nemotivare, inexactitate materială vădită care rezultă din actele de procedură, în ceea ce privește nerecunoașterea unei reparații pentru prejudiciul moral suferit de domnii Capuzzo.

Recurs introdus la 25 ianuarie 2012 de Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 noiembrie 2011 în cauza T-76/06, ASPLA/Comisia

(Cauza C-35/12)

(2012/C 89/24)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) (reprezențanți: E. Garayar Gutiérrez și M. Troncoso Ferrer, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Declararea prezentului recurs ca fiind admisibil;

— anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 16 noiembrie 2011 în cauza T-76/06, ASPLA/Comisia;

— în subsidiar, reducerea considerabilă a cuantumului amenzii aplicate de Comisie și confirmate de Tribunalul Uniunii Europene, ținându-se seama de cerințele derivate din principiile proporționalității, egalității de tratament și nediscriminării;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele procese.

Motivele și principalele argumente

1. **Primul motiv de recurs**, întemeiat pe încălcarea articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și jurisprudența Tribunalului referitoare la această dispoziție și la noțiunea „încălcare unică și continuă”, precum și o încălcare a normelor de procedură aplicabile în ceea ce privește sarcina probei.

Hotărârea atacată cuprinde erori de apreciere a probelor furnizate de Comisie vizând aplicarea noțiunii de încălcare unică și continuă la situația ASPLA, atât în raport cu presupusa participare la încălcări privind sectoarele sacilor cu gură deschisă și block bags, cât și în raport cu cunoașterea de către ASPLA a comportamentelor ilicite ale subgrupurilor din care nu a făcut parte și cu problema includerii acestor comportamente într-un „proiect de coluziune” general.

2. **Al doilea motiv de recurs**, întemeiat pe o eroare de drept în măsura în care s-a declarat tardivă afirmația referitoare la inexactitatea cifrelor vânzărilor luate în considerare pentru stabilirea sancțiunii economice aplicate societății ASPLA. În subsidiar, argumentul vizează în mod direct o problemă de ordine publică a cărei neexaminare din partea Tribunalului constituie de asemenea o eroare de drept.

În ceea ce privește motivul principal, recurenta susține că eroarea săvârșită de Tribunal constă în faptul că argumentul în discuție nu este un motiv nou ci, în cazul său, o completare a unui motiv deja existent, precum și în faptul că, la calcularea sancțiunii, cifrele vânzărilor Grupului Armando Álvares au fost utilizate cu predilecție în raport cu cifrele ASPLA.

În ceea ce privește motivul subsidiar, recurenta afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a apreciat în mod corect întinderea obligației de motivare care revenea Comisiei în privința metodei de calcul a cuantumului de bază al amenziilor aplicate societății ASPLA.

Recurs introdus la 25 ianuarie 2012 de Armando Álvarez, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 noiembrie 2011 în cauza T-78/06, Álvarez/Comisia

(Cauza C-36/12)

(2012/C 89/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Armando Álvarez, SA (reprezentanți: E. Garayar Gutiérrez și M. Troncoso Ferrer, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții de Justiție:

— Admiterea prezentului recurs;

— anularea Hotărârii Tribunalului din 16 noiembrie 2011, pronunțată în cauza T-78/06, Álvarez/Comisia și, în consecință, Decizia Comisiei C(2005) 4634 final din 30 noiembrie 2005 în cazul COMP/F/38.354 în ceea ce privește răspunderea imputată Armando Álvarez, SA;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor procese.

Motivele și principalele argumente

1. **Motivul principal**: întemeiat pe eroarea de drept și pe încălcarea dreptului la apărare în analiza răspunderii imputate recurente pentru săvârșirea încălcării.

Tribunalul impută Armando Álvarez răspunderea încălcării în calitate de participantă directă la înțelegere, primind astfel nu numai motive noi, ci și temeuri de imputare diferite de cele care figurează în decizia atacată. Pe de altă parte, Tribunalul respinge argumentele din acțiune, considerând că nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de control efectiv exercitat de Armando Álvarez asupra filialei sale. Cu toate acestea, în decizia sa, Comisia nu stabilește nicio prezumție potrivit căreia controlul filialei ar fi fost exercitat efectiv de către recurentă; prin urmare, nu îi revenea acesteia obligația de a răsturna prezumția, sarcina probei revenind în întregime Comisiei.

Procedând astfel, Tribunalul ar fi aplicat în mod eronat noțiunile de participare la încălcare și de imputare a răspunderii pentru aceasta, și ar fi încălcat dreptul la apărare al recurente.

2. **Motiv subsidiar**, întemeiat pe lipsa de motivare a argumentelor privind lipsa de control efectiv asupra Aspla de către Armando Álvarez.

Cu titlu subsidiar, dacă ar fi să se admită teoria imputării directe a răspunderii Armando Álvarez pentru conduita contrară articolului 101 TFUE, și să se aplice prezumția de răspundere societate-mamă/filială, *quod non*, Tribunalul se limitează să considere că argumentele invocate de Armando Álvarez nu pun în cauză răspunderea sa, fără a examina argumentele efectiv invocate în cadrul acțiunii în anulare. Prin urmare, hotărârea Tribunalului ar fi afectată de o evidentă lipsă de motivare.